

30 Νοεμβρίου 2019

Μνήμη Ανδρέου του Πρωτοκλήτου

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Η γιορτή του Αποστόλου Ανδρέα του Πρωτοκλήτου, για την Κύπρο, την Πάτρα, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, και όλη την εκκλησία, είναι μια εορταστική και χαρούμενη μέρα. Αρκετοί έχουν την ονομαστική τους

εορτή, παντού τελείται Λειτουργία, οι άνθρωποι εύχονται.

Το όνομα Ανδρέας, καθαρά Ελληνικό, σημαίνει ανδρείος, άνθρωπος χωρίς φόβο. Είναι η ανδρεία μια σημαντική αρετή, αναγκαία για την καθημερινότητά μας αλλά και για την πνευματική ζωή.

Δεν είναι λίγα τα προβλήματα, ούτε και ασήμαντα. Κάποτε έρχονται το ένα μετά το άλλο, προκαλούν σύγχυση, ζητούν εδώ και τώρα τη λύση τους. Η διατήρηση της ψυχραιμίας προφυλάσσει από σπασμωδικές κινήσεις και επιπόλαιες ενέργειες. Αλλά, για να διατηρηθεί η ψυχραιμία και ν' αντισταθείς στην υπερβολική ταραχή που αδρανοποιεί τις δυνάμεις, χρειάζεται να έχεις στήριγμα, ν' ακουμπήσεις κάπου ή καλύτερα σε κάποιον.

Αν η παρουσία, τη δύσκολη ώρα, ενός ανθρώπου μας ενισχύει, δυναμώνει και κοντά του νιώθουμε ασφάλεια, διώχνει τον πανικό, η αίσθηση της παρουσίας του Θεού και η εμπιστοσύνη στο σχέδιο που έχει για μας και για τους άλλους, ώστε να

παραχωρεί τη δοκιμασία, μας χαρίζει ανδρεία και αφοβία.

Όπως όλες οι σχέσεις κτίζονται σιγά – σιγά με τον καιρό κι όχι σε μια δύσκολη στιγμή, έτσι και η αίσθηση της παρουσίας του Θεού μέσα μας κτίζεται με τον καιρό, όταν προσευχόμαστε, συμμετέχουμε στη Λειτουργία, μελετούμε το Λόγο Του. Όμως, όπως στη δύσκολη ώρα η βοήθεια κάποιου ενισχύει τη συμπάθειά μας προς εκείνον, έτσι και η αίσθηση πως στη δοκιμασία ο Θεός δεν μας εγκατέλειψε, ενισχύει την πίστη.

Η γιορτή, λοιπόν, του Αποστόλου Ανδρέα παραπέμπει στην αρετή της ανδρείας, που θα πρέπει να μας χαρακτηρίζει ως χριστιανούς που πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό, το νικητή του θανάτου, που «εξήλθε νικών και ίνα νικήσει» κατά την Αποκάλυψη (6,2).

Ιερά Μονή Αγίου Ανδρέα, Καρπασία Κύπρου

Ακόμα, το γεγονός ότι ο Απόστολος Ανδρέας δεν στηρίχτηκε στην εμπειρία άλλων αλλά πρώτος ακολούθησε το Χριστό, φανερώνει την καρδιακή πορεία ζωής. Καλείται πρώτος, γι' αυτό και Πρωτόκλητος, και Τον ακολουθεί «όπου αν υπάγει» με την πίστη ότι Αυτός είναι ο Μεσσίας που ανέμεναν, ο Αμνός του Θεού που θα θυσιαστεί για τη σωτηρία του κόσμου. Θα μπορούσε, βέβαια, ν' αρνηθεί την κλήση,

στηριζόμενος στη λογική του που θα του έλεγε ότι είναι ανόητο ν' ακολουθεί κάποιος έναν που δεν τον ξέρει...

Φαίνεται ότι όλες τις σημαντικές και καθοριστικές αποφάσεις τις παίρνουμε με την καρδιά κι όχι με το λογικό. Αυτή, άλλωστε, δεν είναι και η ομορφιά της ζωής μας; Αυτή η κίνηση της καρδιάς δεν είναι που αναδεικνύει τους αγίους, τους ήρωες, όλους εκείνους που υπερβαίνουν τη πεζότητα, τη φιλαυτία, τη μιζέρια;

Αν «τιμή αγίου, μίμηση αγίου», τότε η γιορτή του Αποστόλου Ανδρέα του Πρωτοκλήτου μάς καλεί να δούμε τη ζωή μας με ανδρεία και θάρρος, όταν το προβλήματα μάς πλακώνουν, κι ακόμα να κινούμαστε καρδιακά κι ελεύθερα, όταν όλα γύρω μάς καλούν να πορευτούμε πεζά και λογικά.

«Άγιε, Απόστολε Ανδρέα, Πρωτόκλητε Μαθητή, πρέσβευε για το Πρωτόθρονο Πατριαρχείο και τον Πατριάρχη του Γένους μας, για το λαό της Πάτρας που έχει τον τάφο και τα λείψανά σου, για την Κύπρο που τόσο σε τιμά και προσμένει την ελευθερία της, όπως και του σκλαβωμένου Μοναστηριού σου, και προστάτευε όλο τον κόσμο από τις φοβίες, το άγχος και τις ανασφάλειες».

<http://bit.ly/33v1hE8>